

[Morten Lange.]

komme til folketinget og tage en debat om spørgsmålet. Det kan jeg så sandelig hilse velkommen. Denne sommers kornpukkel og andre forhold har gjort det sandsynligt, at vi med nogen rimelighed kan sige, at døds klokkerne er ved at ringe over denne forældede lovgivning.

Men hvis dette perspektiv nu efterhånden er nogenlunde klart, vil jeg gerne spørge landbrugsministeren, om han kunne tænke sig ved at udsende cirkulære og meddelelse til bl. a. Hedeselskabet at fastslå, at det ville være u hensigtsmæssigt i øjeblikket at fortsætte en eventuel detailprojektering eller at lade foretage nye afstemninger o. lign. om landvindingsprojekter, når den videre fremfærd er så usikker, som den er. Det er jo bekendt, at når man skifter praksis på et område, plejer man at have en vis tilbøjelighed til at sige, at det, som er sådan halvvejs langt fremme, må man respektere, og hvis der forestår en ændring, forekommer det mig at være ministerens helt rimelige opgave at sikre, at der ikke vækkes forhåbninger, eller hvad man skal kalde det, i vide kredse, som vi senere bliver nødt til at skuffe. Altså, mit spørgsmål er naturligvis stillet i hovedsagen for at frelse landvindingsområder fra ødelæggelse, men samtidig — og det er måske mere i ministerens almindelige stemmeføring — for at undgå at vække forhåbninger hos kredse, som har interesse i landvindingsprojekter.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg havde allerede, da statsministeren holdt sin åbningstale, pålagt landbrugsministeriet at undlade at godkende yderligere landvindingsager, før den af statsministeren bebudede debat har fundet sted. Dog har jeg gjort undtagelse med hensyn til sagen om Ballum Enge, Skast Mose, som allerede er sendt til finansudvalget.

Derimod kan jeg ikke forhindre de interesserede lodsejere i fortsat at forberede realisation af deres afvandingsønsker gennem forundersøgelse, fremskaffelse af projekt m. m.; udgifterne hertil skal lodsejerne jo selv betale; ej heller finder jeg det rigtig at standse behandlingen i landvindingsudvalget af de allerede indkomne sager. Men som sagt, godkendelse af nye projekter vil ikke ske, og jeg kan føje til, at vi fra rege-

ringens side vil fremme en endelig stillingtagen til og afklaring af dette spørgsmål.

Morten Lange: Fremskridtets hjul i denne sag mæler dog. Jeg vil tro, at ministeren vil erkende, at hvis ministeren meddeler Hedeselskabet noget, der ligger på linje med det, som egentlig ligger i hans svar, så vil det blive temmelig vanskeligt at få foretaget videre undersøgelse af en række af disse projekter — og den bistand koster jo trods alt penge. Jeg mener, Hedeselskabet fra tid til anden også gør nyttige ting, og jeg vil tro, at denne udmærkede virksomhed til gengæld kan udvides.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil da selvsagt, hvis det ikke allerede er sket, gøre Hedeselskabet bekendt med den beslutning, der er truffet, men må jeg føje til, at Hedeselskabet jo også har mange andre funktioner at varetage.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erling Dinesen* til arbejdsministeren:

„Agter ministeren at fremsætte forslag til ændringer i arbejdsløshedsloven sigtende mod at gennemføre en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste?“

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er, at det ikke af statsministerens åbningstale fremgår, at det er regeringens hensigt at fremsætte det tidligere bebudede lovforslag om ændringer i arbejdsløshedsforsikringen.

Første næstformand (Kaj Andresen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Erling Dinesen: Da vi i foråret drøftede arbejdsløshedsloven og bestemmelserne om at overføre kontrol og anvisning til de offentlige arbejdsanvisningskontorer, var vi også inde på spørgsmålet om ydelse af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under arbejdsløshed. Fra socialdemokratiets side stillede vi bl. a. forslag om, at 80 pct.s grænsen for ydelse af understøttelse blev forhøjet til 90 pct. for at sikre en rimelig erstatning især for de lavtlønnede grupper